

WETENSCHAP IS BETERSCHAP

Voor mensen die na ziekte willen terugkeren in het arbeidsproces, of voor wie ondanks een beperking een geschikte werkomgeving wordt gezocht, is een correcte inschatting van hun arbeidskundige belastbaarheid essentieel. **SHIRLEY OOMENS** en **PETER VAN MUIJEN** doen allebei, langs verschillende lijnen, onderzoek dat die inschatting beter mogelijk moet maken.

Shirley Oomens, sinds 1 mei 2016 bijzonder lector arbeidsdeskundigheid aan de Hogeschool van Arnhem Nijmegen

Wat is de scope van uw onderzoek?

Het lectoraat gaat kennis in het arbeidsdeskundig domein ontwikkelen. Dat betreft in principe het hele domein van re-integratie van mensen die momenteel buiten het arbeidsproces staan, van werkhervatting van zieke werknemers tot claimbeoordeling. Doel is kennis te ontwikkelen om voor mensen de mogelijkheden te vergroten om via betaald werk te participeren in de samenleving, dus ook mensen met arbeidsbeperkingen. Er bestaat een grote kennisbehoefte hoe mensen met een arbeidsbeperking succesvol en duurzaam aan het werk kunnen komen of blijven. Het thema arbeidsparticipatie is actueel, zeker nu de sociale partners afspraken hebben gemaakt over het gegeven dat meer mensen - ook mensen met een beperking - in reguliere banen aan het werk moeten. Het feit dat Instituut Gak dit lectoraat mede mogelijk heeft gemaakt, onderstreept

het belang dat hieraan wordt gehecht. Het lectoraat is in eerste instantie ingesteld voor een periode van vijf jaar. Mijn werk begint met het opstellen van een onderzoeksprogramma op basis van wat we vanuit eerdere onderzoeken al weten en wat niet, en gesprekken met het veld.

Hoe helpt uw werk de participatiesamenleving vooruit?

Het gaat erom zo veel mogelijk mensen naar regulier betaald werk te leiden. We hebben het hierbij over zieke mensen en over mensen die onder de Participatiewet vallen. Bij die laatste gaat het om meer dan een - lichamelijke of geestelijke - ziekte alleen: er spelen vaak ook andere belemmeringen mee. Voor deze mensen kunnen mooie beleidsdoelstellingen worden geformuleerd, maar er zijn concrete handvatten nodig om die te realiseren. Je ziet bijvoorbeeld bij jongeren

die onder de Wajong vallen, dat het wel lukt om ze in een werkomgeving in te passen, maar dat ze na verloop van tijd toch weer uitvallen. Blijkbaar wordt dus nog onvoldoende gekeken naar hoe passend dat werk is. Op dit gebied is meer kennis nodig dan nu beschikbaar is. En hetzelfde geldt voor kennis over de vraag wat werkgevers bereid maakt om de mensen met een arbeidsbeperking in dienst te nemen.

Wat kan UWV van uw werk leren?

De arbeidsdeskundigen staan voor de uitdaging om hun kennis en expertise rondom passend werk meer voor het voetlicht te brengen. Ze worden op dit moment vaak pas ingevlogen als iemand al langdurig uit het arbeidsproces is. Ze zouden eigenlijk veel eerder in het werkhervattingsproces een rol moeten kunnen spelen. Dit lectoraat wil zich hard maken voor de arbeidsdeskundigen en hun prachtige vak. Ik zie heel mooie kansen voor arbeidsdeskundigen. Zeker nu werk zo verandert: aan de onderkant van de arbeidsmarkt verdwijnen banen en flexibilisering en robotisering spelen een steeds grotere rol. Werk wordt dus complexer en daarmee moeten arbeidsdeskundigen in hun beoordelingen rekening houden. Die toenemende complexiteit van werk heeft immers consequenties voor de conclusies die arbeidsdeskundigen trekken over iemands arbeidsvermogen. Zij móeten dus op de hoogte zijn en blijven van de actuele kennis op dit gebied en dit lectoraat gaat een rol spelen om hen die te bieden. Vandaar dat we met dit lectoraat graag met UWV, waar veel arbeidsdeskundigen werkzaam zijn, willen samenwerken en kennis willen delen.

